

૧૨ માનવમ્

રસીલી વાર્તા

યાન

જ્ઞાન ઉપદેશ.

ગ્વી પ્રાગલ્ભ ઉરનાર

જેડીશનદામ નાથુભાઈ

--- ફોન નંબર ---

સવત ૧૯૬૫

સને ૧૯૦૯

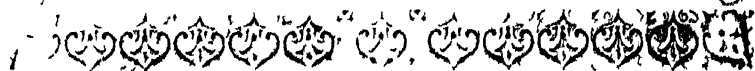
આવૃત્તિ પહેલી

પ્રત ૧૦૦૦

ધી "રોડ" પ્રીન્ટીંગ પ્રેસ

ભાગાતલાલ મુશ્ત

કીમત આનો અડધા

ગુજરાત વિધાપીઠ ગ્રંથાલય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

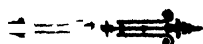
[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૪૪૨ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ રૂઝના લાલ

વિષય ૬-૩

પ્રસ્તાવના

સર્વે દેશ પરદેશના સદગૃહસ્થોને અરજ્ય છે જે, આ ચોપડી હમે હમારી અદના શકતીથી રચી આપના સમક્ષ રજુકરી છે તેમાં એટલુજ માત્ર સમજવાનું છે કે ખરાબ સોબતથી ને ખરાબ ટેવથી કેવા ગેરફાયદા થાય છે તે જણાવ્યું છે, માટે બધુઓ ભુલચુક થઇ હોયતે માફ કરી બીજી આવૃત્તી છપાતા પહેલાં હમને હમારી ભુલ ચુક થઇ હોય તે બતાવવાની કૃપા કરશેજી

જેકીશનદાશ નાથુભાઈ સુરત.

સુચના

તમામ દેશ પરદેશના ગૃહસ્થોને તેમજ બુકસેલરોને માલમ થાયજે આ હમારી પ્રસીદ્ધ કરેલી ચોપડી નામે રમીલી વાર્તા કરીને છે. તે આપને છુટક તેમજ જથ્થાબંધ રોકડી કીમતે મલશે જથ્થાબંધ લેનારને કમીશન આપવામાં આવશે બહાર ગામથી છુટક મંગાવનારે ફોસ્ટની ટીકીટ પૈસા ૩ ની માંગણવાથી હમે તેમના ટેકાણા મુજબ મોકલી આપીશું

લી: જેકીશનદાશ નાથુભાઈ

૬૦ બેગમપુરા ખાગડશેરી સુરત

રસીલી વાર્તા યાને જ્ઞાન ઉપદેશ.

પ્રકરણ ૧ લું.

હાહરો.

પરમેશ્વરની મહેત્તી આગળ કહે છું આ કામ,
મારું પ્રભુ પાપ દૂરીને કર કરાવશે આ કામ
ધીરજથીજ વાચ છે નાનું મોટું કામ,
જીવનમાં જગત જે આગ તરજી કામ

અરે આ બધામાં નાનું તને ક્યંત છે કે તારું નામ એ
નાની રત્ન નામ નાનું તને નાનું છે તેજુજ તારું કામ
કે તારા પાપ દૂરીને કર કરાવશે આ કામ
હવે તારી રત્ન પેટમાં વાચ છે ને જીવે જાતની ગાત્ર દુઝા-
જાતની રત્નની જાતે તારોજ આસરે લીધો હતો પણ ના-
દિ' ના જુદું છું તો હવે માતાની સુરત કહેવી એ અવળું વ્યર્થ
છે મારું તારું નામ જીવે તને આજથી શોખીલી સુરત કહેવી
યોગ્ય છે કાગળ —

હાહરો.

આજ તારે નવ તરેવર— સુરતમાં છે ખાસ,
જોજ એખમાં પાપા લોકો વળી મહાપાત કરે ખાસ
મહાપાત દૂરીને કરેછે—જાણે છંડલીશ મેન,
રૂઝીઆણને માને છે—જાણે સ્વર્ગનું માન

પ્રિય વાચક જા'પુઓ હમણા આપણી આરસીલી વાર્તા
ની શરૂઆત હમણા ન કરતા સમય અનુસાર આગળ ચલાવીશું,
પણ પ્રિય બહાણા બધુઓ આજકાલ આ કળીયુગના સમયમાં, આ

કાની દુનિયામાં કેવી કેવી અણુધટ્ટી ચીજો ઉંચ કામમાં બને છે તેનો એક પ્રત્યક્ષ દાખલો દુકામાં આપણી સમક્ષ રજુ કરે છું તે એ કે, લાઘવો એક સમયને વિશે હું આપણા નામીયા સુરતના પ્રસિધ્ધ ઝાંપાખંજર આગળથી પસાર થતો હતો તેવામાજ એક નવું ક્રૌંતક દીડું તે એકે, લાઘવો મે એક મારીજ પીછાનના એક ખાનગી પ્રાદર્યને પીકામાં બેઠી મધ્યપાન કરતા જો-યો તે જોનાજ મને ખંદ ઉપજે છે કે, જ્યારે આવી ઉંચ કામો માં આવા અન વટના કામો થશે તો પૃથ્વીના અત જલદી આવી જશે માટે પ્રિય લાઘવો આપણી ફરેક ફરેક ન્યાતિ તથા પચ મેળવી સખતમાં સખત ત્રાયતા વડવા ક જોવી કરીને આપણી ઉંચ કામોમાં અવા અનવટના રતા રૂપા થતા કામો અટક, ને આપણા પવિત્ર ધર્મને વચારેન વચરે કોતરના મને મ'પુઓ ! મધ્યપાનથી ત્યા હોસા ડંનાવી કરા ગેન્દ્રાયના યાય છે ત નીચે મુજબ છે

દાહરો.

મધ્યપાન કરગે જે ધણી, જંગે નડને દાર,
મધ્યપાન જુગી ચીજ છે થાશે જગમાં શીટકાર
હિસા કરગે જે ધણી, પામરો દુઃખ અપાર,
હિસાચીજ ભોગવગે, દુઃખ અપર પાર

પ્રિય વાચક મ'પુઓ તમે આપણી ચીલી વાર્તાનો આરભ કરીએ છીએ તે આવી રીતે કે, મ'પુઓ આપણે આપણામાં અભિમાન નહિ રાખના, પેસાનો ગયે નહિ કરી, આપણા ન્યદેશી લાઘવોનું ભવું કરી જતી અભિમાન નહિ રાખના આપણાં સ્વદેશી લાઘવોને તમે માર્ગે દોરવી નકારી, કુટેવ છોડાવવી એજ સૌથી બિનમ છે મ'પુઓ ! અભિમાનમાં ને ખરબ કુટેવથી પેસાની તેમજ ઇજ્જતની કેવી ખરાબી થાય છે, તેનો એક દુકામાં

દાખલો, આપ દીકરાની હકીકત વિશે આપની સમક્ષમાં રજુ કરું છું પછુ બધુઓ ! આપણે આપણી આ રસીલી વાર્તા પ્રમાણે ઇંગ્લીશ દબમાં (આપનું નામ ફાધર તરીકે તેમજ ઓકરાનું નામ સન તરીકે ઓળખાવીશું)

પ્રકરણ બીજું.

ફાધર—માઘ ડીયર સન તે તારી નાની ઉમ્મરમાં મેટ્રિકની પરીક્ષા પહેલાં નંબરે પસાર કરી માટે મારા બહાલા બેટા હું આજે તારે માટે નવીજ ફેશનનું કોટનું કપડું તેમજ આ ફેન્સી છત્રી ત્યાં સુઝ લાવ્યો છું તે લે ને ખુશી થા

સન—પ્લીઝ માઘ ડીયર ફાધર—આઘ થે કયુ—લાવો. લખને જોતાજ (ચોકીને) પિતાજી આતો વિલાયતી માલ છે એને શું કર જવો, જવો એને જલદીથી ફેકી દો મારે એનું કંઈ કામ નથી

ફાધર—માઘ ડીયર સન ત્યારે તને શું જમ્યો છે ? તે બોલ મારા બહાલા બેટા બોલ

સન—પ્લીઝ માઘ ડીયર ફાધર, આઈ ડોન્ટ વોન્ટ ઇંગ્લીશ ગુડઝ, પિતાજી મારેતો હાલમા નવીજ નીકળેલી દેશી મીલોનું કાપડ જમ્યો છે

ફાધર—માઘ ડીયર સન, તું ઘણોજ ભુને છે દેશી મીલોમા કાપડ ઘણુજ મોઘું મળે છે.

સન— પ્લીઝ માઘ ડીયર ફાધર—તમો ઘણુજ ભુલો છે. પિતાજી વિલાયતી કાપડ કરતા દેશી મીલોના કાપડની મેં મારી ખાત્રીથી તપાસ કરી છે. માટે પિતાજી, મારો રકુલે જવાનો કોટ ફાટી ગયો છે, માટે આપણે જરાપણુ દીલ નહિ કરતાં આજે ચાલો, આપણે દેશી મીલમા જમ કાપડ લઈ આવીએ.

ફાધર—માધ ડીયર સન, રામાને કહે કે ગાડી લાવે ને મહેતા છની પંસેથી ૩૧૦ ૧૦૦) ખર્ચ ખાતે લખાવીને લઈ લે.

સન—પ્લીઝ માધ ડીયર ફાધર, આટલા બધા રૂપીઆ લેવાનું શું કામ છે! પણ આલો લઈ લઈ છું. વધરો તો ક્યાં નાશી જવાના છે. રામા, ગાડી લાવ.

ફાધર —માઈ ડીયર સન કોટ પહેરી લે. (રામા ગાડી લાવે છે.)

બાપ દીકરા ગાડીમાં બેસી જાય છે. ને થોડી વારમાં “દેશી મિલ” આવી પહોંચતાંજ (રામાને કહે છે. રામા ગાડી સામી લાઇન માં બાબુ ઉપર ઉભીરાખ).

ફાધર એન્ડ સન—મીલના કમ્પાઉન્ડમાં જઇને પુછે છે, વૅર ઇઝ મીલ મેનેજર

મેનેજર—વેલકમ માધ ડીયર સર, આઇ થેન્ક યુ.

ફાધર—માઈ ડીયર સન તારે જેવું કાપડ જોઇએ તે મંગાવ, એવણુ આ મીલના મેનેજર છે.

સન—માધ ડીયર સર બ્લેક એન્ડ ગ્રીન કલરનું સાફ વુલન કાપડ મંગાવો, અરે પણ મેનેજર સાહેબ સાથે સાથે, ગજાકાક તથા ધોતીઆના જોટા મંગાવજો.

મેનેજર—(કાપડ મંગાવીને કહેછે)લોજ આ કાપડ બધુંજ સાફ છે, તેમજ ટકાઉમાં મજબુત છે.

ફાધર—યસ સર વેરી વેલ, આ બ્લેક કલરના આખા તાકા નો શું બાવ છે.

મેનેજર—મહેરબાન આ બ્લેક કલરનો તાકો ૨૧૧ વારનો છે તેના તમોને ૪૩) રૂપીઆ પડશે.

કાધર—શેઠ બાવમા કાઠ કેરફાર હોય તો કાઠી નાખો, હમો
 ૬૨ વખતે તમારે ત્યાંથી માવ ખરીદશું

મેનેજર—હીયર ઇઝ ડન રેઈટ

સન—પલીઝ માઈ હીયર કાધર મેનેજર સાહેબ કહેછે હીકન્
 કહે છે

કાધર—મેહેરબાન આ ગજકાક ત્યા ધાતીઆનો શું લાવ
 છે

મેનેજર—શેઠ ગજકાકના એક ડઝનના ત્રણ રૂપીઆ પડશે
 ને, ધાતીઆના બેટા એકના બે રૂપીઆ પડશે

કાધર—મેનેજર સાહેબ, આ ૧૦ લેક કલરનો તુલન તાકો ત્યા,
 એક ડઝન ગજકાક ને પાચ બેટા ધાતીઆના આપી, ખીસ કરી
 આપો

મેનેજર—શેઠ આંકડો લોને રૂ. ૫૬) આપો

કાધર—(તરતજ ઇપન રૂપીઆ ગણી આપે છે)તે મેનેજરને
 કહેછે સાહેબ હમો રજ લઈશું (ખુરશીપરથી ઉઠે છે) ગુડ બાય
 સર

સન—રામા જલદીથી ગાડી ધર તરફ હાંક આપણને ધણો
 વખત થઈ ગયો

કાધર—અરે રામા ગાડી કણુપીઠ બજાર તરફથી હાંકજો મારે
 ત્યાં સેજ કામ છે.

સન—(મનમા કહેછે પિતાજીને વલી હાલમાં કણુપીઠ બજાર
 માં શું કામ છે)

કાધર—રામા ગાડી સેજ વાર અહીઆ ઉભી રાખ.

(રામો ગાડી ઉભી રાખે છે)

સન—પ્લીઝ માઇ ડીયર ફાધર અહીં આ ગાડી ઉભી રાખ વાતું શુ કામ છે

ફાધર—માઇ ડીયર સન હોરમસજી પારસીની દુકાનેથી બ્રાન્ડીની બાટલી લેવાનો વીચાર છે, સમજ્યો મારા વહાલા બેટા

સન—પ્લીઝ માઇ ડીયર ફાધર. (ચોડીને ગુસ્સાથી) અરે આ તમે શુ બોલો છો, બ્રાન્ડી અરે શુ બ્રાન્ડીનું નામ દેતા પણ નથી શરમાતા આપણી પવિત્ર ઊંચ કોમમા જ્યારે બ્રાન્ડી વપરાશે તો પછી દુનીઆનો અત જલદીથી આવે તેમા શુ નવાઇ, ને આ ગરીબ બીચારી ધરતી માતા પણ કેમ ભરે ઝીલશે, ઓ પ્રભુ તુ એમને આવા બદકામથી દુર રાખનાર છે

ફાધર—ડાન્ટ સ્પીક આ સીંગલ વર્ડ એન્ડ ગેટ અવે. તુ મને શીખામણુ દે છે. બ્રાન્ડીનું ના કહે છે તો, જ મારે તારું કામ પણ નથી

સન—પિતાજી અરે ઓ જીતી આપે આધલા થયેલા પિતાજી આ તમે શુ બોલો છો, તેનું તમને જ્ઞાન છે અરે ઓ પૈસાના અબીમાનમા પુલાર્ધ ગયેલા પિતાજી વિચારો વિચારો તમારા જેવા ઉચ કોમમા, માબાપને પેટે જન્મીને માની કુખને એજ લગાડના રને હજારો વાર ધીકકાર છે શીટકાર છે એના કરતા તો તમારી માની પેટે તમે જન્મથી પત્થર જન્મ્યા હોત તો ઠીક થાત, કે મારા જેવાનો પણ તમારે ત્યા જન્મ નહી થાત. ઓ પ્રભુ તુ સૌની લાજ રાખનાર છે.

ફાધર—ઝેટ આઉટ રાસકલ (તમારો મારીને) મારે તારી શીખામણુ નથી જોઈતી.

સન—હલે તમે મને મારો, અરે પણ અદ રાખજો કે પૈસા ને, અબીમાન કોઈનું રહ્યું નથી તેમ રહેવાનું પણ નથી પિતાજી

આ વખતના આ મારા ઝેર જેવા શબ્દો પાદ રાખજો તમે મારા બાપ છે તો બ લે પણ તમારા જેવું કામ કરનારને એકવાર શું પણ હજારો વાર ધીકકાર છે બલે તમે ચહાય તે કરે મારાથી એવું અણપ્રદત્ત કામ પણ કદી થયું નથી, ને પરમેશ્વર કરશે તો થનાર પણ નથી.

(સન ગાડી છોડી ચાલ્યો જાય છે.)

સન—(મનમાં એકત્રો) ખરેખર દેશી મીલોના માલની તપાસ બરાબર મેં કરી છે માટે જ્યાંસુધી નોકરી નહીં મલે ત્યાંસુધી હું મારા દેશીભાઈઓને દેશી માલજ વાપરવાની ભલામણ કરીશ ને મારાથી બનશે ત્યાંસુધી માગ દેશ બાધવોને સારી સી-બ્રાન્ડ પણ આપીને સારે મારગે દોરવીશ ઇશ્વર મને આ કામમાં ફતેહ અપાવશે ને મારા દેશી બધુઓના હૃદયમાં દેશની લાગણી વીજ્ઞાતીક રૂપે આવે ને સોના ખ્યાન સ્વદેશનું ભલું કરવું એવ. થાય એવી મારી માગણી તે પરમકૃપાલુ પરમેશ્વર પુરી કરી આપનાર છે

ફાધર—ચાલ પીડા મઈ (મનમાં કહીને,) હોરમસજીની દુકાને આવે છે ને કહે છે ઓહ મીસ્તર હોરમસજી આરયુકવાઇટવેલ.

હોરમસજી—ઓ વસમાઈ ડીયર સર આઇએમ વેરી ગ્લેડ ડુ સી યુ, કેમ સાહેબ શુ હુકમ છે

ફાધર—સાહેબ આન્ડીની આટલી અરધો ડઝન આપો, શેઠ હવે આપણેતો આજથી ખાઇપીને મોજ ગડાવવી એજ ઠીક છે.

હોરમસજી—કેમ શેઠસાહેબ આજતો કંઈ બહુ બિહાર દીલના થઈ ગયલા દેખાવ છોને.

ફાધર—મરે શું કહુ મારા શેઠ, પેલો આજકાલનો રાંડનો મારો છોકરો મારાથી લઠીને આધો ગયો, તેથી હવે આપણેતો વેપાર બંધ કરીને મોજમજ કરીશું કે બસ બેડોપાર.

પ્રિય વાંચક બંધુઓ હવે આપણે. ફાધરનું નામ નહીં આપતા આપણે આ જાણીતા ગૃહસ્થનું નામ શેઠ આપીશું.

પ્રકરણ ૩૯.

ઠાહરો.

શેઠ વેપાર બંધ કરીને, કરવા માંડી 'ધમાલ રંડી' જાણના શોખમાં, ગુમાવ્યા ધનમાલ. અબીમાનમાં કુલાઇને, ગુમાવી ઈજ્જત અપાર, પોલીસમાં પકડાઇને, દુખ પામે અપાર.

શેઠ આંડી લઇને તરતજ ગાડીમા ઘેર જઇને મહેતાઓને રજા આપી વેપાર બંધ કર્યો, ફક્ત નોકરને ત્યાં ગાડીવાલાને રાખ્યા પછી થોડા દિવસમાં તો શેઠ રડીજાણમા પછસા ગુમાવવા માગ્યાં (શેઠ ચતરા નાયકણીને ઘેર જાય છે)

ચતરા—આજે શેઠજી આપકા મેરેપર બહોત અહેસાન હુવા.

શેઠ—હા પ્યારી મગરઆજતો દીલ બહોત રંજમે હે, ઇસ ખાસ્તે તુ સીતારકી સાથ એક અઝા ગાનામા.

ચતરા—(શીતાર નીકાલીને ગાયન ગાય છે તેથી શેઠ ખુશ થાયછે)

શેઠ—બસ અજ પ્યારી બહોત હુવા અજ ગાના બંધ કર મેં બહોત ખુશ હુવા હું, ઇસ લીયે મેં એ રપ) રૂપીએ શીર હાલ દેતા હું.

ચતરા—લઇયે શેઠજી મેં બહોત ખુશ હું મગર પ્યારે મુમ મેરા મકાનમેં હમેશાં રહોતો આપકા બહોત મેરેપર હેસાન હોયમા.

શેઠ—હા પ્યારી તેરી એસી ખુશી હે તો મે અબજ મેરે મ-
કાનપઝ જાંકે ? સખ નોકર ચ કરક પગાર દે કે રમ દેના હુ, ને
મેરે ધગકા તમામ અસખાખ બોર જર એવરાત લીયાતા હુ
ચતરા—હા પ્યારે એ બહોત અઘી ખાન નુમને સોચી હે (શેઠ
ધેર જવાની રત લેકરને ઘેર જાય છે)

શેઠ—અવ્યા રામા અહી આવ લે આ તારો દોઢ મહિનાનો
પગાર ખાકા છે ને લેકર લે ને આજથી તુ તારે ગમે ત્યા નોકરી
રજે [રામો શેઠની પાસેથી ૩૧ ૧૨ લે છે]

શેઠ તરતજ ગાડાવાલાને બોલાવીને પોતીકા ઘરનો તમામ
સામાન ભરાવીને ચતરાને ત્યા લઇ જાય છે

ચતરા—લીજીયે. શેઠજી એ ત્રીજેરીકીચાવી લોકે તુમારા સખ
જર અંબર ત્રીજેરીમે રખવે

શેઠ—હા પ્યારી લાઇયે ત્રીજેરીકીચાવી?

ચતરા—(ત્રીજેરીની ચાવી આપીને) લીજીયે શેઠજી, અખતો
એ મકાન મેરા નહી મગર તુમારાઈ હે

(શેઠ પોતીકા તમામ માલ તથા દાગીના ત્રીજેરીમા ભરીને
જાય કરી ચાવી ચતરાને આપે છે)

પ્યારી અખતો અપન શાય રહકે બહોત એશ આરામ
કરેંગે, કયુ ?

ચતરા—હા પ્યારે? અખતો હમ તુમ શખ એક હે મગર પ્યારે?
તુમ કલ જાકે ચોક મે ગે મેરે વાસ્તે દશ ગજ મજલીન લીયાદો

શેઠ—પ્યારી બેફીકર રહે, મે કલ જાકે જર લેઆઉ ગા

ચતરા—(મનમા) મુવા કેશા ખુશ હો ગયા. મગર જાનતા નહીં
કે એ શોનેકે ચીડીયા કેઇ દીન મેરામ શાલા ખનાયગી

શેઠ—પ્યારી આજતો અપન લાડુતી ગાડીમે બેઠકે કુમસકી હવા ખાનેકે જાએગે કયુ પ્યારી

(ચતરાનો બરાબર જવાબ ન મળવાથી)

શેઠ—કયુ પ્યારી જવાબ નહિ દેતી ? કયા કુંજ મીનજ હી-કાણે હેં યા નહિ

[ચતરાનો ફરેજ શેઠના પાચસાત દિવસ રહ્યા પછી]

ચતરા—કયા કહુ શેઠજી મેરેમે શરમ કે લીંચે કુચ્છ બોલા જતા નહિ, મગર કયા કહુ તુમ બહોત ખુશ રહે હો. તો મેરેમે કુચ્છ તુમાગ ઇનકાર હો નહિ શકના, લો જમ મેરે પ્યારે મુનો, મેરાતો અખ દો ચાર પાચ ગેજમે અજમેર જાનેકા મરાદા હોતા હય, ઇસ ખાસ્તે તુમ મહેરબાની કરકે દો તીન મહિને તુમ તમારે મકાનપર જાકે રહેતો અચ્છી ખાત હે

શેઠ—કયુ પ્યારી? તુ એ કયાખત કરતી હે, મેરીતો જરાખી સમજ મે એ ખાત નહી આતી, મેતો યહામ રહુંગા, મેતો હરગીઝ યહાસે ન જાઉગા

ચતરા—(ગુસ્સાથી) કયા તેરા બાવાકા મકાન હે કે યહાસે ન જાયગા નહીં તો અખી પુલીસકો ખુલવાકે જેલમે બીજવા દુગી, ખુદાકે વાસ્તે મજબૂત મે મુઆમકી ચોપાટીકી હવા ખાને જા, નહીં તો પસ્તાયગા

શેઠ—લાજબ મેરા તમામ જર એવર ? મે નહી જાનતાથા કે તું એસી બેવફા રંડી નીકળેગી મગર તુ તો બડી બેવફા રંડી નીકળી ખુદાકે ધરકી તેરે મો પર નાલત હે

(શેઠ પૈસા માગવાથી)

ચતરા—પોલીસ પોલીસ, એમુવા મેરે ધરમે અજકર ચોરી કરતાહે.

(પોલીસ આવે છે ને શેઠને પકડે છે)

શેઠ—અરે પોલીસ સાહેબ હુ કંઈ ચોર નથી આરોઝ મારો માલ નથી આપની.

પોલીસ—અમે સાહે, ચલતા હય તો ચલ, નહિતો બીરીયા નીખાના પડેગી. 'એ બીચારી ચોરતકુ બદલામ કરતા હય, હમને હમારી નજરસે ઉસીકે મકાનમે' ચોરીકરતા દેખા હય.

(પોલીસ શેઠને કોલ્લામાં લેઇ જાય છે.)

મેજસ્ટ્રેટ સાહેબ આગત કામ નીકલતા શેઠનો કંઈ પુરાવો નહિ હોવાથી કરમ સંજોગે ત્રણ માસ સખત કેદની સજા થાય છે સાખી.

કુટેવથી સપડાય છે, ન.ના મોટા જન

કુટેવથી જથાય છે માલની ખરાબીજન

પ્રીય વાંચક બંધુઓ, હવે આપણે અહીંયા થોડીક સમય અનુસાર સન વીશેની વાતો ચલાવીએ છીએ. પણ બંધુઓ હવેથી સનનું નામ નહીં આપતાં મનહરલાલ નામ આપીશું.

પ્રકરણ ૪થું

દાહરો.

મનહરલાલ સુધયો હવે, પામ્યો સુખ અપાર

નોકરી છેડીને નીસયો, કરવા માંડ્યો વેપાર

વેપાર કરીને સુખ મેળવ્યુ, પામ્યો ધનને માલ

પરમેશ્વરની મહેરથી, કંઈ કરી ન શક્યો કાલ

મનહરલાલે બાપથી જીદા પડીને ત્રણ ચાર દીવસ સુધી બાપણુ કરવાનુ કામ ચાલુ રાખ્યુ, પછી તેને એક વેપારીની દુકાને મહીના નો ૧૫) ૩પીઆ પમાર નાકો કરીને તેની દુકાન પર રહ્યો.

ને થોડા મહીના શેઠને ત્યાં નોકરી કરવાથી શેઠને તેનો ઘણો ઇતિ-બાર આવવાથી તેને તેની લાયકાત મુજબ તેના પમારમાં વધારો

કરી, દર માસે રૂ. ૩૫)નો પગાર કરી આપ્યો મનહરલાલે ત્રણ વરસ શેઠને ત્યાં નોકરી કરી, તેથી તે વેપારી વર્ગમાં જાણીતો થઈ વેપારમાં ધણેજ હોંશીયાર થયો તેથી તેને શેઠને ત્યાંની નોકરી છોડી દીધી, ને તરતજ થોડા દિવસમાં દેશી માલની દુકાન ખોલી ને ઇશ્વર કૃપાથી તેની ઇજ્જત વધી, તેથી તેને લગ્ન કરી ધર સંસાર માડ્યોને થોડા વરસમાં તેને ત્યાં પુત્ર પ્રસવ્યો, તેથી તે ધણેજ ખુશી થયો ને ઇશ્વરનો ઉપકાર માનવા લાગ્યો (વાંચક મનહરલાલની સ્ત્રીનું નામ પ્રેમકલા હતું,

પ્રેમકલા—પ્રાણુનાથ આજે તમે આપણા કીશોરને સાડ દાગી ના બનાવવા સાડ, સોનું તથા કાનમાં વીટલી ધાલવા સાડ મોતી લઈ આવજો

મનહરલાલ—પ્રિયા આપણે ખોટી શોભા બતાવવાને સાડ એવો ખર્ચ કરવો નથી

પ્રેમકલા—પ્રાણુનાથ આપણી ન્યાતના સધળા છોકરાઓને હાથે, દરરોજ કઢી તથા કાનમાં વીટલી પડી રહે છે તે શું તમે નથી જાણતા

મનહરલાલ—પ્રિયા તારી ધણીજ ભુલ છે એમાં ઉલટું આપણે નુકશાન છે,

પ્રેમકલા— કેમ પ્રાણુનાથ એમાં વધી આપણે શું નુકશાન છે

મનહરલાલ—જો સાલસ તને વધી યાદ નથી આપણી શેરી મા પેલા જગનભાઈના છોકરાને તેનો મામો જમવાને તેડી ગયો હતો, ને ત્યાં તેની દાનત દાગીનાને સાડ બગડવાથી તે, નીરદય મા-માણસે તેના દાગીના કાઢી, તે બીચારા બાળકને મારી નાખી ફેંકી દીધો હતો તેવલી શું તને ખબર

પ્રેમકથા—પ્રાણનાથ પછી તેનું શુ થયું

મનદરજાત્ર—પ્રિયા પાપ કામનું છુપું રહેતું નથી આખરે પણ તે પકડાયછે ને આખરે તે, પોતીકા કર્યા કર્મનો બદલો ભોગવે છે ને અતીશે દુઃખ પામે છે માટે પ્રિયા આપણે એવી શોભા નથી અતનાતી માટે આપણી ન્યાતમા કોઈ પણ છોકરાને દાગીના પહેરાવ નો આપણ ના, કહેતું નેઈએ કે આવા દુષ્ટ માણુતાના હૃદયમાં આપણા આગકા નહીં પણ બુદ્ધે ચુકે જવા પામે નહીં

પ્રેમકથા—પ્રાણનાથ તમારું કહેતું ખરું છે માટે આપણે નો કીશારને નહીં પણ દાગીના પહેરાવવા નહીં

માનદરજાત્ર—ખરું જ પ્રીત એમ કહીને તુમણ પહેરી બદાર કામને પર્થ ના (પ્રિય વાચક તો જુઓ) આ માનદરજાત્ર દરેક વખત 'સમ કારના રૂઢ કરના નથી જોડમા નથી વાહવાલે આ-લાવી નથી તો જોડમા જોડમાના સરવે નુખ ભોગવી 'જાપન વરસાવી ના - ૧૧૨ ને પરમદુષ્ટાનુ ભગવાનના ધામમાં ગયા

દોહરો

સંતા રાગખજો જે ધણી સતોમે પામને નુખ

સતોસથીજ મેલવ્યુ હરી ચક્રે નુખ

વીસવારા રાખશે જે ધણી વીગરામે સન્ન દામ

નરસોદમહેતાએ નેલવ્યુ રીરાવાન પ્રબુતુ ધામ

માટે પ્રિય વહાણા અધુઓ તમે તમારા આગકોને સાગ દે-
ખાડવા સાડ એવી ખોટી સેલા અતજાવતા નહીં ભાઈઓ અજ-
કાલ મોભા અતજાવવાને ધણા જણા પોતીકા આગકોને દાગીના
પહેરાવે છે, ને આખરે તે કોઈ વખત કેવા પસ્તાય છે માટે તેમ

કરતાં શોભા નહીં બતલાવવવી એજ સઉથી ઉત્તમ છે, ખીન્ન
 ઓ તમે તમારી કુટેવથી મુક્ત થાવ ને તમારી પત્રીત્ર માતા-
 કુખને જરા બી એમ ન લગાડતા, બધુઓ તમે તમારી મા-
 મુખીને દીપાવોને તેમની આપા લખ સર્વે વાને સુખ પામે,
 હવે બરાબ ટેવથી કવિ કાયદા થાયછે તે આપણને લીજ પ્ર
 કરણનો સાતપરથી માલમ છે મટ મનુષ્યો જરા અભીમાન નહી
 કરતા સર્વેન બધુ સમાન ગણીને હવે દાન રાજે મારગે દોરવી
 આપણે આપણા પરમદુષણ પુનઃનવી સર્વ પ્ર થતા કરવી
માખી.

માયુ થય ન બુદ્ધ કો બુદ્ધ ન માનુ થાય
 ગેર ન થય પાપાજ કીય માન ગેર થાય
 મટ પ્રેય બુદ્ધો બાપર નાનેજ તીત્ય છે મટે વધારે
 નહીં કોઈના બેટુન કોઈના કુલ ને મન તરી અરર એ કહે-
 વન સર્વદા યાદ ગણો, અદાની નિમિત્તમા નર્વેને સમાન ગણી
 ઉચ નીચ નહીં જોતા, પાપનુ અભીમાન નહીં રાખતા સર્વેને
 એક સમાન ગણી, એક અપરી નદન એજ આપણી જાગીનુ
 સાર્યક છે

દેહરે.

અભીમાનને દુઃખન ગણો-માઠઆ ગંગાન ત્ર સમાન

અભીમાન છુગી ચીજ છે-સમજે તમા સન્મન

અભીમાન ખેલ છે-નિસામીવની લાજ

અભીમાન ગુમરી છે-લકડીપતીની લાજ

માટે પ્રિય બહાવા બધુઓ આપણે આપણા ધર્મમા રહી હર
 કોઈ ધર્મના કાર્યમાં ઉનેજન આપનુ ખીનુ ભાઈઓ ધર્મની નીદા કરવા
 નહીં, ધર્મની નીંદા કરનારને હવે રોવાયે ધીકાર છે આપણા આ
 નામીયા સોખીલી મુગ્ધમાધી દરવરને હવે રો રૂપીઆ દર તાડીમાં
 જાય છે એ જાણતાજ મને ધણે ખંદ ઉપજે છે કે આપણી ખ-

રી કંમાંનના પદસા એવા અનઘટતા કામમાં વપરાય છે ને કારક છે, માટે બધુઓ તેમ નહી કરતાં આપણી ખરી કધુ પદસાને સારા માર્ગે ઉપયોગ કરવો એ સાચી વધારે સાચા બધુઓ આ ખરાબ વ્યથનથી આપણા આ પવીલ દેહને તુટી થાય છે ને લોકોમાં તે શીટકારને પાલ છે, માટે જ્ઞાણ બલ હજુ પણ તમે એવી ખરાબ કુટેવથી મુક્ત થાવ ને તમારા દેહનું સારું ધર્યો બધુઓ ખરાબ વ્યથનમાં રહીને દેશનું સારું કરવા ધારસો તો તે સધળું કોગટ છે, અરે બધુઓ તમે હજારો જુલ્મા દારૂતાડી પીવો છો તેમાંથી એક જણતો બતાવો કે, આપણા હીંદુ ધર્મના કોઈ પણ પુસ્તકમાં પીવાની હા કહી છે અરે બધુઓ હીંદુ ધર્મમાં તો શુ પણ મુશલમાન લાઇઓના તેમજ પારસીભાઈ ઓના ધર્મમાં પણ પીવાની હા પાડી નથી. ? માટે સરવે બધુઓને જણાવવાનું એ કે ધરમના પુસ્તકોમાં એવા અનઘટતા કામો ના લખ્યાં છતાં, જે માણસ એવા અનઘટતા કામમાં લાગ લઇ એવા કામને ઉત્તેજન આપસે તેને હજારો વાર ધીકકારછે ને તેને આ લોકમાં તો શુ પણ પરલોકમાં ધણુંજ દુઃખ વેઠવું પડસે માટે સરવે વહાલા બધુઓ દીવમા જરા ખોટું લખાડતા નહી ને એવા ખરાબ રસ્તા છોડી, સારા મારગે ચાલો એવી મારી તમોને ખાસ લક્ષ્યમણ છે લાઇઓ ભુલચુક માફ કરસોજી.

હોહરો.

અદ્ય શક્તીથી મે રચી પ્રભુ સહાય કરજે મુજને
માફ કરજે મુજ વાકને એ છે મારી અરજ તુજને
સારું કરજે સરવનું આપજે સર્વેને મુખ
તારા તાબેદારની અરજ એ છે આપજે સર્વેને મુખ

સમાપ્ત.

- જાહેર ખર્ચ

વાંચો વાંચો વાં.

ને આપના મીત્ર મહત્વમાં વચાવો
સાધુ તેજ માણુ અને માણુ તેજ વરુ

આવી સર્વ વાકાન પાછા આપવામા આવે છે કે જે
જનનુ, સાચુ ભવન મેં જુનેરી તથા રૂપ
કીકેયર આન બનવા આપવામા આવે છે જે જે ઉન્નતી
તથા જે જે જનનની પાછા પાગ સાડીની ગળા નાડીઆ,
મજા ઈન્નના પાછા તથા કાટ પાટ ના આ મચ્યા
‘મનમા, કીકેયર કીકેયર કીકેયર’, વિગત તમામ
ઉપરી, જુનેરી, જુનેરી તથા જગાપર મયજ પાછા મનના
પર પરનું જ્યાન ના પાછા આપે છે અને પાછા પાછા મર
જીકગએને, સાચા પાછા સાચા કીકેયર પાછા તથા કીકેયર
કીકેયર કીકેયર પાછા પાછા કીકેયર પાછા પાટ આપ
આપશ અકાન ના પાછા પાછા પાછા પાછા પાછા પાછા
માન વિગત પાછા પાછા પાછા

મનના પાછા

૩

જરીરાજા. નાથુભાઈ જમનાદાસ

જમનાદાસ ખાગડેરી મુદ્રા

